

Τοῦ Μαγιάου.

« Γερόντοι, νέοι καὶ παιδιὰ
ἀφηρασθῆτέ τα καλὰ
τῶν πολέμων τὰ μαντάτα
ὄλη ἢ Γῆς ἀναβοᾶ τα.
Ταῖς εἰκοστρεῖς τοῦ Ἀπριλιοῦ
ἦταν ἡ 'μέρα τ' Ἀϊ-Γεωργίου.
'Ἡ γ' ἀρμάτα ἔξω βγαίνει
στ' Ἀρχιπέλαγο πηγαίνει. —
«— Μάϊνα, Μαντσιόρα, τὰ πανιά.
«— Δὲν τὰ μαϊνάρω ἐρὲ σκυλιά.—
'Ενας Ἀράπης θαυμαστός
στέκει στὴμ πρῶρα σὰν ἀετός·
μὰ σπαθὶὰ τοῦ δίνει
δυὸ κομμάτια τὸν ἀφίνει.—
.....

«Ἐπάντοχα ὁ καυμένος νὰ γείνη Μοσκοβιά
νὰ πάρω Τουρκοπούλα μὲ τὰ χρυσὰ μαλλιά».

ΣΗΜ. Τὸ ἄσμα τοῦτο εἶνε τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, ὃ δ' ἐν αὐτῇ ἐξυμνούμενος ἦρος ἀναμφισβόλω; οὐδεὶς ἄλλος ἢ ὁ τολμηρὸς θαλασσομάχος Μαγιάου Λάμπρος Κατζώνης, περὶ οὗ ἴδ. Ἱστορ. Σουλίου καὶ Πάργας ὑπὸ Περραιβοῦ τομ. 1. σελ. 27.

Ἐν Κερκίρα, τῇ 3 Ἰουνίου 1880.

N ΔΟΥΣΙΟΣ Δ. Φ.

Η ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ Ο ΔΥΜΑΣ

«Ὅτε κατὰ πρῶτον ἦλθεν εἰς Παρισίους Ἀλέξανδρος Δυμάς, ὁ πατὴρ, πτωχὸς καὶ ἄγνωστος νέος εἰκόσετής, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν στρατηγὸν Φόυ, πρὸς ὃν ἔφερε συστατικὰ ἐνὸς τῶν ἐπισημοτέρων ἐκλογέων. Ὁ στρατηγὸς ὑπεδέχθη τὸν νέον εὐμενέστατα, καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος ἤρχισε μεταξὺ αὐτῶν.

— Πρῶτον πρέπει νὰ γνωρίζω εἰς τί δύνασθε νὰ χρησιμεύσητε;

— Ἄ, ὄχι εἰς μεγάλα πράγματα.

— Μπᾶ! θὰ γνωρίζετε βέβαια ὀλίγα μαθηματικά;

— Ὁχι, στρατηγέ.

— Θὰ ἔχετε τοῦλάχιστον ὀλίγας γνώσεις ἀπὸ τὴν ἄλγεβραν, τὴν γεωμετρίαν, τὴν φυσικὴν;

— Ὁχι, στρατηγέ!

— Θὰ ἠκούσατε τοῦλάχιστον νομικά.

— Ὁχι, στρατηγέ.

— Λατινικά, ἑλληνικά, τὰ γνωρίζετε;

— Τὰ λατινικά ὀλίγον, τὰ ἑλληνικά διόλου.

— Ἐνοσιέτε ἀπὸ λογαριασμούς;

— Καθόλου.

— Καὶ ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ σὰς φανῶ χρήσιμος. Δότε μοι τὴν διεύθυνσίν σας, καὶ θὰ σκεφθῶ τί ἔμπορῆ νὰ γείνη διὰ σὰς.

Ἄλλὰ μόλις ὁ Δυμάς ἔγραψε τὸ ὄνομά του, καὶ ὁ στρατηγὸς κροτῶν ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας,

— Ἐσώθημεν, ἀνεσώθησε.

— Πῶς;

— Ἐγετε ὠραῖον γράψιμον.

«Ἐκύψα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, διηγείται αὐτὸς ὁ Δυμάς ἐν τοῖς «Ἀπομνημονεύμασιν»

αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο, διότι δὲν εἶχα πλέον τὴν δύναμιν νὰ ὑπομείνω τὸ αἰσχρὸς μου. Ὁραῖον γράψιμον! Ἴδου ὅλα ὅσα ἤξευρα. Τὸ δίπλωμα τοῦτο τῆς ἀνικανότητος ἀνῆκεν εἰς ἐμέ».

Τοῦ διπλώματος ὅμως τούτου τῆς δῆθεν ἀνικανότητος ὑπῆρξαν ἄξιοι ὄλοι ὅλων τῶν ἐποχῶν οἱ ἐνδοξοὶ ἄνδρες· μόνον δ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος τούτου ἄνδρες διακεκριμένως τυχόντες ἀγωγῆς καὶ ἠνέχθησαν ἐπεικῶς παρὰ τοῖς ἄλλοις καὶ ἐνεθάβρουν διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τὴν θλιβερὰν ἀμέλειαν τῆς καλλιγραφίας. Ἄλλοτε πᾶς τις ἐθεώρει πάντοτε ὡς χρέος του νὰ ὑπογράψῃ τὸ ὄνομά του καθαρὸν καὶ εὐανάγνωστον, ἀντιθέτως πρὸς τὸν νέον συρμὸν, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἡμᾶς ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. Μεταξὺ τῶν συγγραφέων τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος, οἱ ἔχοντες τὸ καλλίτερον γράψιμον ἦσαν δύο, ὁ Βολταίρος καὶ ὁ Ρουσσώ. Καὶ οἱ μὲν πολιτικοὶ ὡς δικαιολόγημα τῆς κακῆς γραφῆς φέρουσι τὸ πλῆθος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι πρέπει νὰ διασπαραχθῶσιν, οἱ δὲ ποιηταὶ τὴν παραφορὰν καὶ ἀταξίαν τῆς φαντασίας. Ὅτε ὁ Ναπολέων ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ ὑπογραφή του ἦτο κανονικωτάτη, ἀλλὰ κατ' ὀλίγον περιεστάλη εἰς τρία γράμματα, καὶ ἐπὶ τέλους κατήντησε μονοκονδυλιά, εἰδὸς τι οὐρᾶς τοῦ σταιχίου N. Καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Βύρωνος κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἦτο ἄμορφόν τι περίπλεγμα. Ἐν τούτοις ἀπέναντι τῶν μεγάλων τούτων ὀνομάτων ἔχει τις νὰ παρῆσθαι ἀκόμη πολλοὺς ἐνδόξους ἄνδρας, ἐτοιμοὺς νὰ διαψεύσωσι τὴν δυστυχὴ ταύτην ἔκφρασιν «δίπλωμα ἀνικανότητος», ἢ ἀποδέδουσιν εἰς ἱκανότητα δευτέρου μὲν λόγου πάντοτε ἄξιαν, ἀλλ' ἐξόχως χρίσιμον. Ἐνεκα τῆς γραφῆς τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Δυμάς εἰσήχθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δουκὸς τῆς Αὐρηλίας ὡς ὑπάλληλος μὲ μισθοδοσίαν 1,200 φράγκων κατ' ἔτος.

Κυρία Σ*

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιῶ]]

494.

Οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν τὰ παραπτώματα αὐτῶν κάλλιον, ἢ ὅσον κοινῶς νομίζεται. Τοῦτο δὲ δῆλον γίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς·

Οἱ πταισάντες, ἀπολογούμενοι, δικαιολογοῦνται πειστικῶς· διότι ἡ συνήθως ἀποτυφλοῦσα αὐτοῦς φιλαυτία διανοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, κατὰ τῆς ἀπολογίας τὴν ὥραν, καὶ παρουσιάζει αὐτοῖς τὰς τῶν πραγμάτων ὕψεις τοσοῦτον ἀκριβῶς, ὥστε ἡ παραλείπεται ἢ καταπλάττεται ὑπ' αὐτῶν πᾶν ἄξιοκατάκριτον αὐτῶν ἔργον, μὴδὲ τοῦ ἐλαχίστου ἐξαίρουμένου.

495

Εἰ; τοὺς ἐν τῇ τοῦ κόσμου τύρῃ εἰσερχομέ-